

En la pròxima t'enviaré la carta del Ramon. He encarregat paper per escriure i no me l'han dut. Si en tinguis avui.

Salut!

63/42

St. Medard, 2-3-1940

· Maria meva: No espere pas a demà per escriure't. Ens toca descansar i creu que ho aprofitare' bé per a dormir que bona falta em fa. Saps, neneta meva, el que és aixecar-se tot el dia, entre les 5 i 5 i mitja? Malgrat vulguis allitar-te aviat, ara amb l'hostia de l'hora oficial sempre s'of, la non o né. Però ja m'hi vaig acostumant. A gust podiem dormir fins que el cor ens deia prou. Ací no hi han pas nou hores.

Saps que ahir vaig rebre la teva carteta del 28? Hi trobava adjunt la postal de la llarena i el recordatori de la mort de l'oncle Gregori, (e. p. d.). Fu en la part darrera de l'envelop em dius que has rebut la meva del 27. Dejur que ja rectificaries quan em deies que et devia contestar a tres cartes teves. No crec que t'ens degui a cap sino se'n ha perdut i per la data, no m'ho sembla.

Diis que no escriu sovint a casa? Però xiqueta meva, o recordo malament o no fa pas molt temps que els en feia unes es, contestaci' a la carta on escrives els menuts, i no crec n'hagim rebut altra de nova. Què vols que els digui? No se'pa que dir-los-hi.. M'e val que esperi em sembla per si dintre pocs dies rebeim alguna noticia que precisi la data d'evacuaci'. Jo voldria creure que aquesta no es llunyana. Ahir van rebre carta de la nostra tia el company, Cervera i Mir adjuntant-los-hi aquell celebre questionari, co que vol dir que la cosa torna a rutllar. Cal no perdre mai la confiança i jo pots ben creure que l'avia perdut. Sempre és agradable equivocar-se en aquest sentit, veritat, neneta meva? Referent al cas de la Canals: Si és que perilla naturalment que t'e de buscar treball a l'avenal o bé on sigui. Cal que existeixi ací ja que com et dic hi tornen haver possibilitats de sortida. Una cosa. No em dius, si has rebut la certificaci' que t'adjuntava en la meva del 25. Brou diis, que aniràs a l'Ajuntament, però com que de tot això ja te'n parlava en la meva del divendres. Ja m'ho dirà, encara que jo crec que sí.

En quan a la petici' de roba a casa, cad que l'hagin salvada. No et distreguis a fer-ho. No fos cas que arriess quan nosaltres no siguem ací França. El traje em faria no poc servei, així com les sabates, i a tu segurament igual tot el vestidet. A en Mir ho ha rebut ja i tot en condicions bones. Ni obet he estat el paquet. Ell ja ha escrit a casa seva. Si així que rebessin la carta jessin la gestions per a precisar on can la roba i l'enviessin seguit abans d'un mes la tenim ací. No ho creus tu així onocosta meva?

Ja t'ho deia en la meva postal d'abans d'ahir. Em cobraré els dies de gener. Com que eres pocs no ens han fet el descompte que et poses a la caixa d'estalvis i segons diuen t'entregaran el dia de sortir. El mes de febrer el deman liquidar aviat i ja em faran establir 100 francs. Què et

sembla? Així sí el dia que no treballa, no conta. En fi torno a ésser riquet. Jo havia pensat en comprar-me unes espendenges de cordador per a fer la caminada però segons han dit donaran sabates, alte així és que esperaré i sí que compraré un dia d'aquests els sabats, baixes per a saber que posar-me als peus el dia de sortir. Ara junc anar amb espendenges senzilles tot esperant les sabates, alte, que donaran. No cal per tant que enviis res de diners. Jo crec que en tindrè prou per a les sabates. Si me'n faltessin i vegés que no pagues ja te'n demanaré uns quants per a comprar les petites coses que necessito de menjar pel dia que donen lleties o bé tripa que li tinc una estimació també...

Y que em vingui al magí referent a coses a dir-te vulgars no en recordo cap. Ah, sí. Referent a la permissió. Et sembla que escrigui a la Mame? Si els permisos fossin normals sí que ho faria per a que no ho sorprengués la meua visita. Aquest cos, extraordinari, i jo no en tindrà moltes confiances, ni el cas que conseguissin l'autorització del Prefet. Que li dic? Com li plantejo? En fi tu em dius, si ella en conversa et dius sí seria difícil ja que sí han d'existir dificultats no val la pena d'apurar influències ja que segons com aconseguim el paper d'aquí i després no aconseguim el permís des d'ací. Comprends? Jo més, crec que no és pas impensable el paper d'aquí a prefectura. L'interessant és el d'ací i naturalment que boz a casa s' al demanar-lo adjuntar-li algun paperot. Potser sí que seria una bona pensada, que la Mame fes uns ratlles, una mica sentimentals a Mr. le Commandant del Camp. Crec que has tingut una bona idea. Allavors sí el paper de referència d'aquí fos tan impensable, segur que ell mateix a l'escrivre-li algun rebut li diria. Bé, no fare' res fins que tu em diguis quelcom. D'acord, meneta meua? Bon eh tinc de ganetes de veure't, pots ben creure-ho però ho tinc de les dues maneres. Un permís? Sí vinga. Sor dos o tres dies voreta teu. Ara bé el que més vull és no tornar-te a acomiadar. Que pogués ésser aviat aquell permís que em ajunta jo i em enfrenta amb la vida, no, meneta meua? Aquest, aquest és el ho. Y vindrà. No pot trigar massa jo confio. Mentrestant un es frisa pots ben creure-ho. Resisteixes bé, molt bé, però ja tinc ganes de que s'acabi aquest suplici de la terra llunyana. Pots ben creure-ho que sí tot alto de la sortida laquei caigut a un pou, que aviat et trovaris no lluny meu. Després de tot, el poder veure't algun dia, saber-te aci la vora, veure't mi que fos passant en la fila, seria per a mi no poc consol. Y estic segur que igual seria per a tu. Poder-nos abraçar sorint. Deixa, deixa, amb recança et treuria d'aquí però jo crec que no ho sentiriem més tard.

Què t'estimo? Prou ho saps Maria meua. Que et vull veure sempre feliça ben ditxosa, aquest és el meu jurament. Sí tu rius jo ja no puc plorar. Sí tu plores jo em moro de pena. Bé meneta meua, tornaran aviat els dies feliços nostres. Aquesta llarga separació no refreda pas el nostre amor, tot el contrari. Aquest és tempsos i més en front de les dificultats. (Més petons i tot el record del teu Pepl)